

[Pilgaard Andersen]

Helge Nielsen fik en plads i et almennyttigt saneringselskab, og vi ved jo også, at Lysholt Hansen blev direktør for bibliotekernes indbindingscentral, og at folketingsmedlem Knud Damgaard har fået en plads i hjemmevernet.

Jeg forstår ikke, at den socialdemokratiske folketingsgruppe kan holde til at foretage de udnævnelser, da denne sag drejer sig om Marinus Sørensen, som har fået pladsen som forstander for landets tredjestørste åndssvageforsorgsinstitution. Jeg mener også, at det i sig selv er noget betænkeligt, at Marinus Sørensen ikke har været tilknyttet åndssvageforsorgen i en årrække, fordi han både har været medlem af folketinget og haft en borgmesterplads og de ting. Jeg mener, det er meget, meget vigtigt, at vi får sådan nogle pladser besat med nogle mennesker, der har nogle kvalifikationer på disse områder.

Jeg synes også, at der er noget andet, der er betænkeligt. Jeg ved ikke, om ministeren vil blande sig i det. Ifølge tjenestemandsløven, lov nr. 291 af 18. juni 1969 § 5 – og noget tilsvarende gælder ifølge regulativet for tjenestemandstillinger ude i amterne – bør man opslå disse stillinger ledige. Det er ikke sket i dette tilfælde, og det mener jeg er lidt urimeligt. Ligeledes ved jeg, at der ikke er lavet nogen beskrivelser af selve stillingen. Jeg vil da gerne have ministerens svar på, om ministeren mener, at det virkelig er rimeligt, at en så betydningsfuld stilling ikke opslås ledig.

Arne Melchior (CD):

Jeg kan jo ikke diskutere med spørgeren, men kunne selvfølgelig ikke undgå at høre, at der blev nævnt et antal navne på tidligere og nuværende folketingsmedlemmer.

Det giver mig anledning til at spørge ministeren, om han måske ligefrem på regeringens vegne – en del af de omtalte udnævnelser er jo sket på et tidspunkt, hvor ministeren ikke selv var minister – kan bekræfte, at der kan være medlemmer af folketinget, ja, der må givetvis være medlemmer af folketinget, som er kvalificerede til at indtage stillinger af den art, som her er beskrevet, og at den omstændighed, at der er tale om et tidligere folketingsmedlem, eller et nuværende folketingsmedlem for den sags skyld, ikke bør komme nogen til skade ved stillingers besæt-

telse, når kvalifikationerne i øvrigt er i orden. Jeg vil endda gå så vidt som til at bede om en bekræftelse på, at ministeren finder, at de nævnte personer ifølge regeringens opfattelse er valgt på grundlag af deres kvalifikationer, og at de altså er fuldt kvalificerede til at indtage disse stillinger – ingen nævnt og ingen glemt.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Ingen skal være i tvivl om, at det vil være meget fristende for mig at indlade mig i vurderinger af den art, som hr. Arne Melchior er interesseret i; jeg forstår den gode hensigt. Jeg skal nøjes med at sige, at jeg overhovedet ikke er i tvivl om, at de pågældende naturligvis har de kvalifikationer, der er en forudsætning for, at de kan beklæde disse stillinger. Det er jeg overhovedet ikke i tvivl om – det er mere, for at det ikke skal være usagt.

Jeg vil gerne gentage, som jeg sagde i mit første svar, at det er den pågældende amtskommune, der tager stilling til de ting. Jeg synes, at det er misbrug af folketingets spørgetid at stille spørgsmål, som jeg ikke kan afvise at gå ind i, i hvert fald give en slags svar på, spørgsmål, der henhører under helt andre myndigheder, og som jeg som indenrigsminister ikke har nogen som helst kompetence til at blande mig i. Jeg forstår godt den politiske hensigt, men jeg begriber ikke den menneskelige hensigt, og jeg kan slet ikke forstå, at det hører hjemme i folketingets spørgetid.

Pilgaard Andersen (FP):

Jeg må beklage, at ministeren ikke vil svare på spørgsmålet, da der er decideret og direkte er spurgt, om ministeren mener, det er rimeligt, at sådanne stillinger ikke har været opslået ledige. Det må så afgjort høre under ministerens kompetence, hvis der er sket sådan nogle, efter min opfattelse, ulovligheder, da der står i tjenestemandsløven og ligeledes i amtskommunernes regulativ, at de skal opslås ledige. Jeg synes, det er urimeligt, at visse personer kan undgå på lige fod med alle andre at søge et job. Det synes jeg ikke kan være helt rimeligt.

Vi må så prøve på at tage spørgsmålet op i udvalget, for jeg mener afgjort, at vi skal have rene linjer. Det ønsker vi i hvert fald fra